

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.069/2018/5. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke

Dr. Kurucz Krisztina előadó bíró

Dr. Kárpáti Magdolna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Hanvay Csaba ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Fodor András Imre jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bíróság általi felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. október 25. napján kelt I.K.31.486/2017/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság I.K.31.486/2017/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (azaz tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A G. Zrt. 2016. szeptember 28. napján változásbejegyzés iránti kérelmet nyújtott be a cégbírósághoz. A változás bejegyzésének eredményeként a Zrt. cégvezetője 2016. szeptember 14-i

hatállyal a felperes lett. A cégbíróság értesítése alapján a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) adóregisztrációs eljárást indított, amelynek eredményeként megállapította, hogy felperes vonatkozásában adószám törlésére okot adó akadályok merültek fel. A felperes a P. A. E. Kft. „f.a.”, a P. I. Kft. „f.a.”, a C. Kft. „f.a.” és az E. H. Kft. „f.a.” cégek vezető tisztségviselője, illetve volt vezető tisztségviselője, amely cégek a változásbejegyzés iránti kérelem benyújtásának napján az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett 180 napon keresztül folyamatosan fennálló, 5.000.000 Ft-ot meghaladó adótartozással rendelkeztek. A vezető tisztségviselő jogviszonya az adótartozás folyamatos fennállásának 181 napját megelőző 360. napon, illetőleg azt követően is fennállt.

- [2] Az elsőfokú hatóság az akadályok fennállása miatt, azok elhárítására felszólította a Zrt.-t a jogkövetkezményekre való felhívással együtt, a levelet megküldte a felperesnek is.
- [3] A felperes 2016. november 23. napján kimentési kérelmet terjesztett elő. Kérelmében előadta többek között, hogy a négy Kft.-ben a vezető tisztségviselői funkciót a társaságokat érintő reorganizációs terv megvalósítása érdekében, a fennálló adótartozásaik mérséklésének céljával vállalta el, az adótartozás keletkezésével, fennállásával összefüggésben semmilyen felelősség nem terheli. Tévesnek tartotta ezért az adóhatóság azon megállapítását, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 24/C.§ (2) bekezdés a) pont aa), ab) és ac) alpontok szerinti akadályok fennállnának.
- [4] Az elsőfokú hatóság a 2016. december 12. napján kelt határozatával felperesnek a Zrt. adóregisztrációs eljárása ügyében előterjesztett kimentési kérelmét elutasította.
- [5] A fellebbezés folytán eljárta alperes a 2017. március 3. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [6] Indokolása A/1. pontjában kifejtette, hogy az Art. 24/C.§ (2) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok szerint fennálló akadályokra tekintettel a kérelmezőnek az Art. 24/C. § (5) bekezdés a) pontja alapján azt kellett volna bizonyítania mind a 4 cég vonatkozásában, hogy az 5.000.000 Ft-ot meghaladó adótartozás összegét azért nem tudta kiegyenlíteni, mert az általa teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértékét egy vagy több vevő, megrendelő részben vagy egészben nem egyenlítette ki, és a határidőre ki nem egyenlített követelések összege az adótartozás összegét eléri vagy meghaladja, valamint a követelések érvényesítése érdekében a tartozást felhalmozott társaság úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható. A kérelmező a kimentési kérelmében és a fellebbezésében nem hivatkozott az Art. 24/C.§ (5) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek

- fennállására, és azt okiratokkal sem bizonyította.
- [7] A határozat A/2. pontja szerint az Art. 24/C.§ (2) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontokban szabályozott, fennálló akadályokra tekintettel a kérelmező kimentése az Art. 24/C.§ (5) bekezdés b) pontjában akkor sikeres lehetett volna, ha igazolja, hogy a P. A. E. Kft. „f.a.”, a P. I. Kft. „f.a.”, és az E. H. Kft. „f.a.” 5.000.000 Ft-ot meghaladó adótartozása már nem áll fenn. Az alperes megállapította, hogy a P. A. E. Kft. „f.a.” és a P. I. Kft. „f.a.” adószámlájának adatai szerint az 5.000.000 Ft-ot meghaladó adótartozás a határozat meghozatalának időpontjában is fennáll, az E. H. Kft. „f.a.” adótartozása már nem haladja meg az 5.000.000 Ft-ot, így a kimentési ok az E. H. Kft. „f.a.” esetében teljesült.
- [8] Az alperes a B. pontban rögzítette, hogy az Art. 24/C. § (2) bekezdés a) pont ac) alpontja szerint az E. H. Kft. „f.a.” vonatkozásában fennálló akadályra tekintettel a kérelmezőnek kimentési kérelmében az Art. 24/C.§ (6) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételek fennállását kellett igazolnia, illetve bizonyítania. Az adózó a törvényi feltételek teljesítettségét nem igazolta, így a feltételek együttes fennállása nem volt megállapítható.
- [9] A határozat C. pontja szerint az Art. 24/C.§ (2) bekezdés a) pont ac) alpontja alapján az E. H. Kft. „f.a.” esetében fennálló akadályra tekintettel az Art. 24/C.§ (6a) bekezdés alapján kimentési oknak minősülhetett volna az is, ha az adószám törléséről szóló határozat jogerőre emelkedésére tekintettel indult cégbírószági törvényességi felügyeleti eljárás arra figyelemmel került megszüntetésre, hogy az adózó a cég törvényes működését helyreállította. Ez a feltétel azonban nem teljesült.
- [10] Mindezek alapján tehát az elsőfokú hatóság jogszerűen utasította el a kérelmező kimentési kérelmét.

A kereseti kérelem

- [11] A felperes keresetében az adóhatározatok hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra kötelezését kérte.
- [12] Álláspontja szerint a hatóság megsértette az Art. 97.§ (4)-(6) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségét. Fenntartotta álláspontját, hogy vezető tisztségviselői funkciót a társaságokat érintő reorganizációs terv megvalósítása céljából vállalta e cégekben, az adótartozás keletkezésével, illetőleg fennállásával összefüggésben semmilyen felelősség nem terheli. Szükséges lett volna álláspontja szerint a társaságok tulajdonosainak a meghallgatása és a cégek vagyoni helyzetére az adóhatóság rendelkezésére álló adatoknak az értékelése.

Az elsőfokú határozat

- [13] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [14] Indokolásában idézte az irányadó törvényhelyeket és megállapította, hogy felperes a törvényi feltételek fennállását a közigazgatási eljárásban nem bizonyította, illetve olyan okokra nem is hivatkozott. Az adóhatóság tényállás tisztázási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, vizsgálta a fennálló akadályokra tekintettel a kimentési okokat és értékelte, hogy mi nem nyert bizonyítást. A felperes kimentési kérelmét nem teljesítette, a törvényi előírások alapján nem mentette ki magát, így kérelmének a hatóság nem adhatott helyt. Nem tárt az adóhatóság elé semmilyen olyan adatot, tényt, amely alátámasztotta volna, hogy az általa teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékét egy vagy több vevő, megrendelő, egyben vagy részletben nem egyenlítette ki, ilyen okra még csak nem is hivatkozott, e vonatkozásban semmilyen dokumentumot, okiratot, bizonyítékot nem csatolt annak ellenére, hogy az alperes az eljárás során megfelelően tájékoztatta a kimentési okok köréről, és a bizonyítási teherről. A vezető tisztségviselői megbízatás célja, annak létesítése, indokai nem tartoznak a törvény által szabályozott körbe, azok kimentés alapjául sem szolgálhatnak.
- [15] Az elsőfokú bíróság a felperes tanúbizonyítási indítványát elutasította, mert a közigazgatási eljárás során nem hivatkozott olyan tényre, adatra, amely a törvény által meghatározott kimentési okok körében értékelhető lenne, így a bíróság előtt nem ismertek olyan - a kimentés körében értékelhető - adatok, információk, tények, amelyek alátámasztására tanúbizonyítás lefolytatható lenne. Az Art. 24/C. § (6) bekezdés (1b) pontja a kérelmezőtől kifejezetten okirati bizonyítást követel meg, így e körben tanúbizonyítás kizárt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését kérte.
- [17] Felülvizsgálati kérelmében először ismertette az elsőfokú határozatban foglaltakat, az alperes döntését, a jogerős ítéletet, amelyet követően kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete törvénysértő, ugyanis az alperesi határozatban foglaltakkal egyező tartalommal figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a társaságokban betöltött vezető tisztségviselői funkciót a cégeket érintő reorganizációs terv megvalósítása keretében, a társaságoknál fennálló adótartozás mérséklésének céljával vállalta, ezért az adótartozás keletkezésével, illetőleg fennállásával összefüggésben semmilyen felelősség

- nem terheli. Álláspontja szerint a hatóság megsértette az Art. 97.§ (4), (6) bekezdésében foglaltakat.
- [18] Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [20] A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül (Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262.), arról kellett döntenie, hogy az elsőfokú bíróság a keresetet jogszerűen bírálta-e el.
- [21] Rögzíti a Kúria, hogy felperes és az adóhatóság adóregisztrációs eljárás részesei (Art. 24/C.§, 24/D.§) voltak, amelyben az állami adóhatóság az adózók adószámának megállapítását megelőzően megvizsgálja, hogy fennáll-e az adószám megállapításának valamely akadálya, de a törvényben meghatározott kizáró okok vizsgálatára nemcsak újonnan alapított cégek esetében kerül sor, hanem a vezető tisztségviselő, illetve meghatározott tagok személyét érintő változásbejegyzés esetén is.
- [22] Az adóregisztrációs eljárás szabályait az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény 293.§-a iktatta be az Art.-be 2012. január 1-jei hatállyal. E törvényhelyhez fűzött indokolás szerint: „A feketegazdaság elleni küzdelem új eszközei az adóregisztrációs eljárás és a fokozott adóhatósági felügyelet. Az adóregisztrációs eljárás célja, hogy azon, meghatározott kritériumoknak megfelelő személyek, amelyek magatartásukkal hozzájárultak ahhoz, hogy olyan adózók, amelyek az adóhatósághoz történő bejelentkezési kötelezettségüknek a cégbírósághoz intézett bejegyzés iránti kérelem és mellékletei benyújtásával tesznek eleget (továbbiakban: adózó), jelentős adótartozást halmozzanak fel, jelentős jogsértést kövessenek el, vagy elérhetetlenné váljanak az adóhatóság számára, új adózó alapításában, vagy működésében meghatározott körülmények fennállásáig, vagy meghatározott ideig ne vehessenek részt.
- A kívánt cél elérése érdekében az adóhatóság az adózó adószámának megállapítását megelőzően megvizsgálja, hogy áll-e fenn olyan, a törvényhelyben felsorolt kizáró ok az adózó vezető tisztségviselőjével, képviselőre jogosult tagjával, vagy korlátolt felelősségű társaság, zártkörűen működő részvénytársaság esetében az 50 százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal rendelkező tagjával, vagy részvényesével szemben, amely az adószám megállapításának akadályát képezi. A törvény - annak érdekében, hogy az önhibájukon kívül tartozást

felhalmozó adózók vezető tisztségviselői, illetve tagjai, részvényesei ne essenek el az új adózó alapításának, illetve más adózó működésében történő részvételnek a lehetőségétől - lehetőséget biztosít a törvényben felsorolt esetekben és módon a fenti jogkövetkezmények alóli kimentésre."

- [23] A Kúria megállapította, hogy az adóhatóság felé kérelmét a felperes terjesztette elő, és annak ellenére, hogy az Art 24/C.§-24/D.§-okban részletesen rögzítettek azok a jogalkotó által meghatározott feltételek, amelyeket a kérelmező-felperesnek bizonyítania kell, a felperes bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette, így kérelme nem volt teljesíthető.
- [24] A perben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164.§ (1) bekezdése alapján keresetét a felperesnek kell bizonyítania. Közigazgatási perben a Pp. XX. fejezetében szabályozott speciális rendelkezések alapján a felperes azt köteles bizonyítani, hogy az adóhatóság határozatai jogsértők. A felperes a perben keresetlevelét előterjesztette, más beadványt nem nyújtott be, a tárgyaláson nem jelent meg. A felperes nem jelölte meg azt a jogszabályt, amely alapján a kérelmét szerinte alátámasztó ok (milyen célból vállalt az érintett cégekben vezető tisztségviselői pozíciót) értékelhető lenne. Az alperes A)-C) pontokban foglalt határozatrészeire jogszabályi hivatkozásokkal, bizonyítékok előtárásával kimunkált keresetet nem terjesztett elő. Tanúbizonyítási indítványa a Pp. 167.§ (1) bekezdésében foglaltaknak nem felelt meg, mert nem jelölte meg e bizonyítási eszközzel bizonyítani kívánt tényeket, és a tanúvallomások kapcsolatát kérelmének az Art 24/C.§-24/D.§-okban szabályozott feltételeivel nem is közölte. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3.§ (4) bekezdése alapján, mint alkalmatlan bizonyítási eszközt a tanúk meghallgatására vonatkozó indítványt megalapozottan utasította el, ahogyan a teljes körűen bizonyítatlan, alaptalan keresetet is.
- [25] A felperes felülvizsgálati kérelmében általánosságban hivatkozott a hatóság részéről az Art. 97.§ (4)-(6) bekezdéseinek megsértésére, az elsőfokú bíróság részéről megsértett jogszabályhelyet meg sem jelölt.
- [26] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [27] A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.
- [28] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt

felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a Kúria az
illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3)
bekezdése, 50.§-ának (1) bekezdése, a költségmentesség
alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának (2)
bekezdése alapján rendelkezett.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése
alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. március 29.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró